

6. Skąd się wzięła nazwa bierzmowanie?

Bierzmowanie pochodzi od bierzma, czyli belki poprzecznej podtrzymującej strop izby, kościoła... Podobnie jak ta belka podtrzymuje strop, tak dzięki bierzmowaniu Duch Święty „podtrzymuje” wierzącego człowieka i czyni go zdolnym do życia prawdziwie chrześcijańskiego.

7. Co to jest Krzyżmo?

Nazwa pochodzi od greckiego słowa *chrisma* - olej do namaszczenia i *christos* - namaszczonego.

Krzyżmo jest to olej powstały z połączenia oleju z oliwek z żywicy balsamicznej. W Wielki Czwartek każdego roku biskup poświęca je, żeby potem służyło przy chrzcie, bierzmowaniu, święceniach kapłańskich i biskupich, jak też podczas konsekracji ołtarza i dzwonów. Olej symbolizuje radość, siłę i zdrowie. Namaszczeni Krzyżmem powinni roznosić po świecie „woń Chrystusa”.

(Zob. 2 Kor 2, 15)

8. Dlaczego chrześcijanie powinni wybierać imiona świętych?

Nie ma lepszych przykładów niż święci, a także lepszych orędowników niż oni. Jeśli moim patronem jest święty, mam przyjaciela u Boga.

9. Jak przebiega obrzęd sakramentu bierzmowania?

PRZEDSTAWIENIE KANDYDATÓW DO BIERZMOWANIA

Proboszcz:

Czcigodny Ojcze, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży.

Biskup:

Czy młodzież ta wie, jak wielki dar otrzymuje w tym sakramencie i czy przygotowała się należycie do jego przyjęcia?

Proboszcz:

Jestem przekonany, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli bowiem przez szereg dni w słuchaniu słowa Bożego i wspólnej modlitwie oraz przystąpili do sakramentu pokuty.

Biskup:

Droga Młodzieży powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?

Kandydaci:

Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy,

umocnił nas do męznego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad. Amen.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZCIELNYCH. LITURGIA SAKRAMENTU

Biskup:

Najmilsi, proszę Boga Ojca wszechmogącego, aby łaskawie zesłał Ducha Świętego na te przybrane dzieci swoje, odrodzone już na chrzcie do życia wiecznego. Niech Duch Święty umocni je swoimi darami a przez swoje namaszczenie upodobni do Chrystusa, Syna Bożego.

WŁOŻENIE RĄK

Biskup wyciąga ręce i mówi:

Boże wszechmogący, Ojczy naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który odrodziłeś te sługi swoje przez wodę i Ducha Świętego i uwolniłeś ich od grzechu, ześlij na nich Ducha Świętego Poczyciela, daj im ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, napelnij ich duchem bojaźni Twojej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy:

Amen.

NAMASZCZENIE KRZYŻMEM

Kandydaci podchodzą do biskupa wraz ze świadkami, świadek trzyma prawą rękę na prawym ramieniu kandydata.

Biskup namaszczając czoło kandydata olejem

Krzyżma świętego wypowiada słowa:

N., przyjmij znamię daru Ducha Świętego.

Bierzmowany:

Amen.

Biskup kładąc rękę na ramieniu mówi:

Pokój z tobą.

Bierzmowany:

I z duchem twoim.

Do bierzmowania przystępujemy w stanie łaski uświęcającej, wcześniej więc korzystamy ze spowiedzi świętej.

**„Strzeż tego, co otrzymałeś.
Bóg Ojciec wycisnął na tobie swój znak;
Chrystus Pan potwierdził to
i umieścił swoje poręczenie,
Ducha Świętego w twoim sercu
/św. Ambroży**

Opracowanie „Youcat kandydata do bierzmowania” zostało przygotowane na podstawie „Youcat polski” przez:

Youcat

kandydata do bierzmowania

Mały katechizm

Skład Apostolski

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego. Który się począł z Ducha Świętego; narodził z Maryi Panny. Umęczon pod ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstąpił na niebiosy, siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, Święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny. Amen.

Główne prawdy wiary

1. Jest jeden Bóg.
2. Bóg jest Sędzią sprawiedliwym, który za dobre wynagradza, a za złe karze.
3. Są trzy Osoby Boskie: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.
4. Syn Boży stał się człowiekiem i umarł za krzyżu dla naszego zbawienia.
5. Dusza ludzka jest nieśmiertelna.
6. Łaska Boża jest do zbawienia koniecznie potrzebna.

Dziesięć Przykazań Bożych

Jam jest Pan Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

1. Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną.
2. Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno.
3. Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.
4. Czcij ojca swego i matkę swoją.
5. Nie zabijaj.
6. Nie cudzołóż.
7. Nie kradnij.
8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.
9. Nie pożądaj żony bliźniego swego.
10. Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

Dwa przykazania miłości

1. Będziesz miłował Pana Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.
2. Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Siedem sakramentów świętych

1. Chrzest.
2. Bierzmowanie.
3. Najświętszy Sakrament.
4. Pokuta.
5. Namaszczenie chorych.
6. Kapłaństwo.
7. Małżeństwo.

Grzechy przeciw Duchowi Świętemu

1. Grzeszyć licząc zuchwale na miłosierdzie Boże.
2. Rozpaczać albo wątpić w miłosierdzie Boże.
3. Sprzeciwiać się uznanej prawdzie chrześcijańskiej.
4. Zazdrościć bliźniemu łaski Bożej.
5. Mieć zatwardiałe serce wobec zbawienych napomnień.
6. Aż do śmierci odkładać pokutę i nawrócenie.

Grzechy cudze

1. Namawiać kogoś do grzechu.
2. Nakazywać grzech.
3. Zezwalać na grzech.
4. Pobudzać do grzechu.
5. Pochwalać grzech drugiego.
6. Milczeć, gdy ktoś grzeszy.
7. Nie karać za grzech.
8. Pomagać do grzechu.
9. Usprawiedliwiać czyjś grzech.

Uczynki miłosierne względem ciała

1. Głodnych nakarmić.
2. Spragnionych napoić.
3. Nagich przyodziać.
4. Podróżnych w dom przyjąć.
5. Więźniów pocieszać.
6. Chorych nawiedzać.
7. Umarłych grzebać.

Uczynki miłosierdzia względem duszy

1. Grzeszących upominać.
2. Nieumiejętnych pouczać.
3. Wątpiącym dobrze radzić.
4. Strapionych pocieszać.
5. Krzywdy cierpliwie znosić.
6. Urazy chętnie darować.
7. Modlić się za żywych i umarłych.

Trzy Cnoty Boskie

Wiara, Nadzieja, Miłość.

Cztery cnoty główne (kardynalne)

Roztropność,
Sprawiedliwość,
Umiarkowanie,
Męstwo.

Akt wiary

Wierzę w Ciebie, Boże żywy,
W Trójcy jedyny, prawdziwy.
Wierzę, coś objawił, Boże.
Twe słowo mylić nie może.

Akt nadziei

Ufam Tobie, boś Ty wierny,
Wszzechmogący i miłosierny.
Dasz mi grzechów odpuszczenie,
Łaskę i wieczne zbawienie.

Akt miłości

Boże, choć Cię nie pojmuję,
Jednak nad wszystko miłuję,
Nad wszystko, co jest stworzone,
Boś Ty dobro nieskończone.

Akt żalu

Ach, żałuje za me złości
Jedynie dla Twej miłości.
Bądź miłości mnie, grzesznemu,
Dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

Warunki Sakramentu Pokuty

Rachunek sumienia.
Żal za grzechy.
Mocne postanowienie poprawy.
Spowiedź szczerą.
Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.

Przykazania kościelne

1. W niedzielę i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym przyjąć Komunię Świętą
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła

Parafia w necie: <http://www.parafiapcim.pl>
<http://www.pokolenie16.pl>

Czekam na bierzmowanie

1. Co to jest bierzmowanie?

Bierzmowanie jest sakramentem, który jest dopełnieniem chrztu i w którym zostajemy obdarzeni Duchem Świętym. Kto w wolności decyduje się na życie jako dziecko Boże i poprzez znaki nałożenia rąk i namaszczenia Krzyżem, prosi o Ducha Świętego, otrzymuje siłę, aby świadczyć o Bożej miłości i potęgze słowem i czynem. Staje się wówczas pełnoprawnym, odpowiedzialnym człowiekiem Kościoła.

Kiedy trener wysyła na boisko piłkarza, kładzie mu rękę na ramieniu i daje mu ostatnie wskazówki. W ten sposób można zobrazować bierzmowanie. Zostaje na nas położona ręka. Wkraczamy na „boisko życia”. Dzięki Duchowi Świętemu wiemy, co mamy robić. Słowa Jego posłania dźwięczą w naszych uszach. Czujemy Jego pomoc. Nie doznamy od Niego zawodu i będziemy zdecydowani grać dla Niego. Musimy tylko chcieć i Go słuchać.

2. Co mówi Pismo Święte o sakramencie bierzmowania?

Już podczas stworzenia „Duch Boży unosił się nad wodami”. Prorocy Pańscy prorokowali w mocy Ducha. W tym samym Duchu Jezus Chrystus nauczał i czynił cuda chodząc po ziemi. Był to też ten sam Duch, którego Jezus obiecał swoim uczniom, ten sam Duch, którego Jezus obiecał swoim uczniom, ten sam Duch, który 50 dni po Wielkanocy zstąpił na uczniów. I jest to ten sam Duch Święty Jezusa, który zstępuje na każdego, kto otrzymuje sakrament bierzmowania.

Już w Dziejach Apostolskich, kilka dziesięcioleci po śmierci Jezusa, widzimy Piotra i Jana „bierzmujących”. Obaj podczas podróży misyjnej kładą ręce na chrześcijan, którzy niegdyś „byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa”, żeby ich serca zostały napelnione Duchem (zob. Dz 8, 14-16)

3. Co dokonuje się podczas bierzmowania?

Podczas bierzmowania na duszy ochrzczonego chrześcijanina zostaje odcisnięte niezatarte duchowe znamię, które można otrzymać tylko raz i które takiego człowieka na zawsze naznacza jako chrześcijanina.

Dar Ducha Świętego jest mocą z góry, dzięki której taki człowiek uwiarygadnia swoim życiem łaskę otrzymaną na chrzcie i staje się ŚWIADKIEM Chrystusa!

Przyjąć sakrament bierzmowania oznacza zawrzeć z Bogiem swoistego rodzaju umowę.
Bierzmowany mówi: „Tak, wierzę w Ciebie, mój Boże, daj mi Twojego Ducha Świętego, żebym do Ciebie całkowicie należał, nigdy od Ciebie nie odstąpił i całe moje życie świadczył o Tobie duszą i ciałem, słowem i czynem, na dobre i na złe”.

A Bóg mówi: „Tak, ufam ci moje dziecko - i obdaruję cię moim Duchem, czyli sobą samym. Będę cały twój. Nie odstąpię od ciebie w tym życiu tu na ziemi i tym w niebie. Będę w twoim ciebie i twojej duszy, w twoich czynach i słowach. Nawet jeśli zapomnisz o Mnie, Ja będę przy tobie na dobre i na złe”.

4. Kto może zostać bierzmowany i czego wymaga się od kandydata do bierzmowania?

Każdy chrześcijanin, który: przyjął sakrament chrztu, został odpowiednio do bierzmowania przygotowany i jest w stanie łaski uświęcającej.

Stan łaski uświęcającej oznacza, że nie popełniło się żadnego grzechu ciężkiego (śmiertelnego). Przez grzech ciężki człowiek odłącza się od Boga, i może znowu z Bogiem pojednać się jedynie przez spowiedź. Młody chrześcijanin, który przygotowuje się do bierzmowania, znajduje się w jednej z najważniejszych faz swojego życia. Powinien zrobić wszystko, aby całym sercem i umysłem pojąć wiarę; powinien sam, oraz z innymi modlić się o Ducha Świętego; powinien wszelkimi sposobami pojednać się z sobą, z ludźmi i z Bogiem, czemu służy szczerą spowiedź, która zbliża do Boga także wówczas, gdy nie popełniło się grzechu ciężkiego.

5. Komu wolno bierzmować?

Zwyczaj sakramentu bierzmowania udziela biskup. W razie potrzeby biskup może wyznaczyć w swoim zastępstwie kapłana. W przypadku zagrożenia życia każdy kapłan może bierzmować.

Dlaczego muszę to zrobić?

To było pewnie i twoje pierwsze pytanie, prawda? A może brzmiało ono tak: „Jeśli to ma być moja własna decyzja, dlaczego rodzice nakłaniają mnie, abym to zrobił? Obydwa pytania zasługują na dobre i zgodne z prawdą odpowiedzi.

Twoi rodzice zachęcają cię, albo nawet nakłaniają, byś przygotował się i przyjął bierzmowanie, ponieważ pragną, abyś miał pełen udział w Kościele. Troszczą się o ciebie i twoją wiarę - twoją relację z Bogiem.

Przyjęcie sakramentu bierzmowania i stanie się dorosłym w oczach Kościoła to zaakceptowanie odpowiedzialności, jaka spada na ciebie wraz z twoim pełnym członkostwem. To właśnie robią twoi rodzice. Kiedy brali ślub, przysięgli „z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym ich Bóg obdarzył”. Są związani obietnicą, że przekażą ci swoją wiarę, dlatego pragną doprowadzić cię do pełnego członkostwa w kościele. Zatem twoja wola przyjęcia bierzmowania pomaga również twoim rodzicom wypełnić ich niezmiernie ważną obietnicę, którą złożyli sobie nawzajem, Kościołowi i Bogu.

Od kogo się to wszystko zaczęło?

krótko mówiąc, od ... Boga

Kiedy Jezus został ochrzczony przez swojego kuzyna Jana Chrzciciela, Duch Święty zstąpił z nieba w postaci gołębiczy i spoczął na Jezusie, wskazując, że On jest Mesjaszem. Zatem Duch Święty „bierzmował” Jezusa ochrzczonego przez Jana, potwierdził Jego chrzest, tak jak twoje bierzmowanie potwierdzi twój chrzest.

Alte Jezus obiecał z kolei, że Duch Święty nie jest tylko dla Niego. Był dla wszystkich i Jezus obiecał uczniom, że Duch Święty przyjdzie do nich, gdy On odejdzie z tego świata do swojego Ojca w niebie. Jezus spełnił swą obietnicę w dniu Pięćdziesiątnicy, kiedy Duch Święty, jak gwałtowny wiatr nappełnił cały dom, w którym byli zgromadzeni uczniowie i zawisł nad ich głowami w postaci jakby języków ognia. Uczniowie napelnieni Duchem Świętym zaczęli z mocą głosić dzieła Boże. Ci, którzy usłyszeli naukę uczniów Jezusa i uwierzyli w nią, zostawali ochrzczeni i bierzmowani.

Od tego dnia apostołowie „wkładali ręce” na nowych chrześcijan, aby przekazać im dar Ducha Świętego i bierzmować ich w nowej wierze. Zatem także w pierwszych dniach Kościoła chrzest, bierzmowanie i

Dojrzałe członkowie Kościoła z powagą traktują innych i wsłuchują się w naukę Kościoła na temat tego, co mamy czynić, by pielęgnować naszą wiarę.

I wreszcie, a może nawet przede wszystkim, potrzebujesz bierzmowania, bo to jedna z najważniejszych deklaracji o sobie samym, jakie kiedykolwiek przyjdzie ci złożyć. Nie wydarzy się cud bierzmowania, o ile sam nie podejmiesz osobistej decyzji, by podejść do niego szczerze i z wiarą. Sakrament bierzmowania nie będzie miał wartości bez twojego udziału. On wymaga twojej odpowiedzi. Przygotowania do bierzmowania pomagają ci dotrzeć do sedna sprawy, będziesz gotów szczerze podjąć decyzję. Potem wszystko zależy od ciebie...

„wkładanie rąk” były kluczem do stania się chrześcijaninem. Poddając się bierzmowaniu, kontynuujesz tradycję, która jest w rzeczywistości tak stara jak Kościół.

„Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, którzy przyszl i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego.” (Dz 8, 14-17)

We wczesnej historii Kościoła osoby bierzmowane zaczęto również namaszczać pachnącym olejem zwanym krzyżmem, by lepiej oddać symbolikę daru Ducha Świętego.

Zatem w chwili bierzmowania otrzymujesz dar Ducha Świętego tak samo, jak Jezus po swoim chrzcie i jak Jego uczniowie w dniu Pięćdziesiątnicy.

Żyję w Kościele - wiara Kościoła

1. Co to jest niebo?

Niebo to siedziba Boga, mieszkanie aniołów i świętych, i cel stworzenia.

Niebo nie jest miejscem w kosmosie. Niebo jest tam, gdzie dzieje się wola Boża bez jakiegokolwiek sprzeciwu. Niebo jest wtedy, gdy życie osiąga swoją pełnię i szczęście. Takiego życia nie znajdzie się na ziemi. Kiedy z Bożą pomocą dojdziemy do nieba, czekać na nas będzie coś, „czego oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie było w stanie pojąć, co przygotował Bóg tym, którzy Go miłują” (1 Kor 2,9)

2. Co to jest czyściec?

Czyściec często przedstawiany jako miejsce jest raczej stanem. Kto umiera w stanie łaski Bożej (czyli pojednany z Bogiem i ludźmi), ale potrzebuje jeszcze oczyszczenia zanim będzie mógł oglądać Boga twarzą w twarz, ten jest w czyśccu.

Kiedy piotr zdradził Jezusa wypierając się, że Go nie zna, Pan odwrócił się i spojrział na niego: „A Piotr wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał” - uczucie jak w czyścicu. I dlatego przypuszczalnie większość z nas w chwili śmierci oczekuje czyścca: Pan spojrzysz na nas pełen miłości, a my spłoniemy ze wstydu i odczujemy dojmujący żal z powodu naszego zachowania, złego i często pozbawionego miłości. Dopiero po tym oczyszczającym bólu staniemy się zdolni odpowiedzieć na Jego spojrzenie w niezamąconej radości nieba.

3. Co to jest piekło?

Nasza wiara nazywa piekłem stan definitywnego oddalenia od Boga. Kto w obliczu Boga widzi wyraźnie miłość, a jednak nie chce jej, decyduje się na ten stan.

Z przerażeniem myślimy o stanie całkowitego oddalenia od Boga, beznadziejnej samotności z dala od wszystkiego i od każdego, kto mógłby pomóc, ukoić czy pocieszyć. Kto świadomie i zupełnie dobrowolnie umiera w grzechu ciężkim nie okazawszy skruchy i na zawsze odrzuca miłością i przebaczącą miłość Boga, ten sam siebie wyklucza ze wspólnoty z Bogiem i błogosławionymi.

4. Kim są aniołowie?

Aniołowie są stworzeniami Bożymi duchowymi, niecielesnymi, które posiadają rozum i wolę. Są nieśmiertelne i niewidzialne. Przewyższają swoją doskonałością wszelkie stworzenia widzialne. Nieustannie żyją w obecności Boga i przekazują ludziom Jego wolę, oraz otaczają ich Bożą opieką.

Anioł - pisał kard. Józef Ratzinger - „jest równocześnie ludzką myślą, w której Bóg zwraca się do mnie”. Jednocześnie aniołowie są całkowicie wpatrzeni w swego Stwórcę. Płoną miłością do Niego i służą Mu w dzień i w nocy. Nigdy nie kończy się ich hymn pochwalny na cześć Boga.

Jako aniołowie zbuntowani przeciw Bogu wymienieni są w Piśmie Świętym diabeł i demony.

5. Czy można kontaktować się z aniołami?

Tak. Można przywoływać aniołów na pomoc i prosić ich o orędownictwo u Boga.

Każdy człowiek otrzymał od Boga swojego Anioła Stróża. Dobrze jest modlić się do niego za siebie i innych.

6. Kim jest człowiek?

Człowiek jest szczytem stworzenia. Bóg stworzył go na swój obraz.

Stworzenie człowieka jest wyraźnie odróżnione od stworzenia innych istot żywych. Człowiek w odróżnieniu od materii nieożywionej, roślin i zwierząt jest osobą obdarzoną sferą duchową - duszą nieśmiertelną. Ludzka dusza jest bezpośrednio stworzona przez Boga i nie jest „produktem” rodziców.

7. Co to jest grzech?

Grzech polega na odrzuceniu Boga i Jego miłości. Przejawia się w lekceważeniu Jego przykazań.

Grzech w swym najgłębszym i najstraszniejszym wymiarze jest odłączeniem się od Boga, a tym samym odłączeniem się od źródła życia.

Mówimy o grzechach lekkich, które są osłabieniem więzi z Bogiem i o grzechach ciężkich, poprzez które ta więź zostaje zupełnie zerwana - potrzeba wówczas

sakramentu pokuty (spowiedzi), aby ją na nowo odbudować.

8. Co daje nam przyjmowanie sakramentów?

Chrzest wiąże z Chrystusem.

Poprzez **bierzmowanie** otrzymujemy dary Ducha Świętego.

Eucharystia jednoczy nas z Chrystusem.

Spowiedź jedna nas z Nim.

Przez **namaszczenie chorych** Chrystus nas leczy, umacnia i pociesza.

W **sakramencie małżeństwa** Chrystus obiecuje swą miłość w naszej miłości i wierność w naszej wierności.

Przez **sakrament święceń** kapłanom wolno odpuszczać grzechy sprawować Mszę świętą.

9. Co to jest chrzest?

Chrzest jest to pierwszy i najpotrzebniejszy sakrament. Poprzez chrzest człowiek staje się chrześcijaninem.

W chrzcie świętym człowiek zostaje obmyty z grzechu pierwotnego (w przypadku osoby dorosłej również z wszystkich innych grzechów popełnionych do momentu przyjęcia chrztu), oraz włączony do wspólnoty Kościoła.

10. Skoro już przez chrzest zostajemy pojednani z Panem Bogiem, to po co jeszcze sakrament pojednania?

Chrzest wyrwa nas w prawdzie z mocy grzechu i śmierci, oraz obdarza nas nowym życiem dzieci Bożych, ale nie wyzwala z ludzkich słabości i skłonności do grzechu. Dlatego potrzebujemy wciąż na nowo jednać się z Bogiem. W tym celu mamy spowiedź.

Niektórzy uważają, że spowiedź nie jest „nowoczesna”. Może być trudna i kosztuje wiele trudu.

Jednak jedną z największych łask jest rozpoczęcia swojego życia od nowa - bez obciążeń, z czystą hipoteką, być przyjętym z miłością i obdarzony nową siłą. Bóg jest miłosierny i niczego nie pragnie bardziej jak tylko, żebyśmy skorzystali z Jego miłosierdzia. Kto się wyspowiadał, otwiera nową, czystą kartę w księdze swojego życia.

11. Co określamy słowem „Eucharystia”

Słowem Eucharystia określamy:

- sprawowaną Mszę świętą

- odnosimy ten termin również do konsekrowanej Hostii (chleba, który kapłan przemienia w Ciało Pańskie podczas Mszy świętej)

12. Kiedy Chrystus ustanowił Eucharystię?

Jezus Ustanowił Eucharystię w wigilię swojej śmierci, „tej nocy, której został wydany” (1 Kor. 11,23), kiedy w Wieczerniku w Jerozolimie zgromadził wokół siebie Apostołów i sprawował wraz z nimi Ostatnią Wieczerzę.

13. Jakie znasz inne nazwy Mszy świętej?

Różne nazwy Mszy świętej wskazują na jej niezgłębną tajemnicę:

- Najświętsza Ofiara
- Eucharystia
- Łamanie Chleba
- Wieczerza Pańska
- Zgromadzenie eucharystyczne
- Pamiętka Pana
- Rzecz Pańska
- Rzecz święta (*Hagiasmos* - gr.)
- Dar (*Kurbono* - w liturgii syryjskiej)

14. Z jakich głównych części składa się Msza święta?

Msza święta składa się z :

- **obzędów wstępnych:** śpiew na wejście, znak krzyża, powitanie, akt pokuty, hymn: *Chwała na wysokości Bogu*, oraz modlitwa zwana: kolektą

- **Liturgii Słowa:** I czytanie, psalm responsoryjny, II czytanie (w niedziele i święta), aklamacja „Alleluja”, Ewangelia, kazanie, homilia lub list pasterski, wyznanie wiary i modlitwa wiernych

- **Liturgii Eucharystycznej:** przygotowanie darów, modlitwa eucharystyczna i Komunia święta

- **obzędów zakończenia:** podsumowanie i ogłoszenia, błogosławieństwo i rozesłanie: *Idźcie w pokój Chrystusa*

15. Co to są sakramentalia?

Sakramentalia są świętymi znakami lub czynnościami, poprzez które spływa błogosławieństwo.

Typowymi sakramentaliami są: poświęcenie wody, dzwonów organów, medalika, modlitewnika, nowego domu lub pojazdu, poświęcenie ziół, kwiatów itp...

16. Co określamy terminem KOŚCIÓŁ?

kościół (z małej litery) oznacza budynek, w którym gromadzą się na modlitwę (głównie na sprawowanie Eucharystii) chrześcijanie - katolicy

17. Dlaczego świętujemy niedzielę?

Niedziela jest centrum chrześcijańskiego czasu, ponieważ w niedzielę celebруем Zmartwychwstanie Chrystusa, a zatem każda Niedziela jest mini-Wielkanocą. Najważniejszym i najpiękniejszym „momentem” każdej niedzieli jest uczestnictwo w Eucharystii.

Kiedy lekceważy się niedzielę, w tygodniu pozostają tylko dni robocze. Człowiek, który został stworzony do radości, sprowadza wówczas siebie do roli robota skupionego na pracy, posiadaniu i konsumpcji. To na ziemi musimy nauczyć się świętować! W przeciwnym razie w niebie nie będziemy umieli zacząć. W niebie jest niedziela bez końca...

18. Co to jest łaska?

Pod pojęciem łaski rozumiemy wolne, pełne miłości zwrócenie się Boga do nas. Łaską jest wszystko, czym Bóg nas obdarza, bez naszej najmniejszej nawet zasługi.

Łaska - powie Benedykt XVI - to oglądanie Boga, nasze doznanie Jego miłości.

Większość ludzi nie zdaje sobie sprawy, co mógłby uczynić z nich Bóg, gdyby tylko oddali się Mu do dyspozycji sw. Ignacy Loyola

Kościółem (z dużej litery) określamy wszystkich ochrzczonych, wspólnotę wierzących w Chrystusa

19. Co to jest modlitwa?

Modlitwa to zwrócenie się sercem ku Bogu. Kiedy człowiek się modli, wchodzi w żywą relację z Bogiem.

Modlitwa to wielka brama do wiary. Kto się modli, nie żyje już więcej dzięki sobie, dla siebie i na własną siłę. Wie, że istnieje Bóg, do którego należy się zwracać. Człowiek modlący się coraz bardziej zawierza się Bogu.

20. Czy wystarczy modlić się tylko wtedy, gdy ma się na to ochotę?

Nie, kto modli się tylko wtedy, gdy ma ochotę, nie traktuje Boga poważnie i wychodzi z wprawy w modleniu się. Modlitwa żyje dzięki wierności.

21. Kiedy należy się modlić?

Od najdawniejszych czasów chrześcijanie modlą się: o poranku, przy posiłkach i wieczorem. Kto nie modli się regularnie, wkrótce w ogóle przestanie się modlić.

Kto kocha drugiego człowieka i przez cały dzień w ogóle nie daje mu znaku swojej miłości, w rzeczywistości go nie kocha. Tak samo jest z Bogiem. Kto rzeczywiście Go szuka, będzie wysyłał Mu sygnały świadczące o pragnieniu Jego bliskości i przyjaźni.

Wspaniały dzień to ten pełen chwil oddanych Bogu.